

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Ալիշանի մահը

Բա՛ց քո գիրկը լո՛ւյս օթևանդ սրբազան,
Հայր գրթառատ ողորմած
Քե՛զ է գալիս հայ աշխարհի մեծ գուսան.
Ազգի սիրով պըսակված:

Ջերմ սիրահար հեզ հայրենի աշխարհի,
Բեղուն մըշակ գիտության
Մերմնացան էր նա անձանձիր, քաջարի,
Գըլխին ալիք ծերության:

Ավարայրի խոսնակ բլբուլ տըխրաշունչ,
Հայ գարունքին կարոտած.
Նա երգում էր հայի մորմոք ու մըրմունջ,
Հայի փառքը կորուսած...

Նա երգում էր, նա պատմում էր աշխարհին
Հարաշարժար հայ կյանքի
Տըխուր վեպը - հայ վիճակը նոր ու հին,
Հայի խաչը տանջանքի...

Բա՛ց քո գիրկը, հա՛յր գրթառատ, ողորմած
Հյո՛ւր է գալիս քեզ հավենտ
Հայի սըրտում լույս-անունով սըրբացած

Ազգի գուսան-Նահապետ: